Diumenge VIII (A) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 6,24-34): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Ningú no pot servir dos senyors, perquè si estima l'un, avorrirà l'altre, i si fa cas de l'un, no en farà de l'altre. No podeu servir alhora Déu i el diner.

»Per això us dic: No us preocupeu per la vostra vida, pensant què menjareu o què beureu, ni pel vostre cos, pensant com us vestireu. ¿No val més la vida que el menjar, i el cos més que el vestit? Mireu els ocells del cel: no sembren, ni seguen, ni recullen en graners, i el vostre Pare celestial els alimenta. ¿No valeu més vosaltres que no pas ells? ¿Qui de vosaltres, per més que s'hi esforci, pot allargar d'un sol instant la seva vida?

»I del vestit, per què us en preocupeu? Fixeu-vos com creixen les flors del camp: no treballen ni filen, però us asseguro que ni Salomó, amb tota la seva magnificència, no anava vestit com cap d'elles. I si l'herba del camp, que avui és i demà la tiren al foc, Déu la vesteix així, ¿no farà més per vosaltres, gent de poca fe? Per tant, no us preocupeu, pensant què menjareu, o què beureu, o com us vestireu. Tot això, els pagans ho busquen amb neguit, però el vostre Pare celestial ja sap prou que en teniu necessitat. Vosaltres, busqueu primer el Regne de Déu i fer el que Ell vol, i tot això us ho donarà de més a més. No us preocupeu, doncs, pel demà, que el demà ja s'ocuparà d'ell mateix. Cada dia en té prou amb els seus maldecaps».

«No us preocupeu per la vostra vida»

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui, Jesús, tot usant metàfores preses de la natura pròpia del seu entorn a les més fèrtils terres de la Galilea, on passà la seva infantesa i adolescència —els lliris del camp i els ocells del cel—, ens recorda que Déu Pare és provident i que, si vetlla per les seves criatures més dèbils, molt més ho farà per als éssers humans, les seves creatures predilectes (cf. Mt 6,26.30).

El text de Mateu és d'un tarannà alegre i optimista, on trobem un Fill molt orgullós del seu Pare perquè

aquest és provident i vetlla constantment pel benestar de la seva creació. Aquest optimisme de Jesús no solament ha de ser el nostre per tal que ens mantinguem ferms en l'esperança —«No us preocupeu» (Mt 6,31)— quan sorgeixen les situacions dures en les nostres vides. També ha de ser un incentiu per a què nosaltres siguem providents en un món que necessita viure el que és la veritable caritat, és a dir, la vivència de l'amor en acció.

Sovint se'ns diu que hem de ser els peus, les mans, els ulls, les oïdes, la boca de Jesús en mig del món, però, en el sentit de la caritat, la situació és encara més profunda: hem de ser això mateix, però del Pare provident dels cels. Els éssers humans estem cridats a fer realitat aquesta Providència de Déu, sent sensibles i auxiliant els més necessitats.

En paraules de Benet XVI, «els homes destinataris de l'amor de Déu, esdevenen subjectes de la caritat, cridats a fer-se ells mateixos instruments de la gràcia per a difondre la caritat de Déu i per a teixir xarxes de caritat». Però també ens recordà el Sant Pare que la caritat ha d'anar acompanyada de la Veritat que és el Crist, per tal que no esdevingui un mer acte de filantropia, nu de tot sentit espiritual cristià, propi dels qui viuen segons ens ensenyà el Mestre.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Vols de veritat ser sant? —Compleix el petit deure de cada moment: fes el que cal i estigues pel que fas» (Sant Josepmaria)

- «Mentre cadascú busqui acumular per a si, mai hi haurà justícia. Hem d'escoltar bé això: si confiant en la providència de Déu, busquem junts el seu Regne, llavors a ningú li faltarà el necessari per a viure dignament» (Francesc)

- «'El nostre pa'. El Pare, que ens dóna la vida, no pot deixar de donar-nos l'aliment necessari a la vida (...). En el sermó de la Muntanya, Jesús insisteix en aquesta confiança filial que coopera amb la Providència del nostre Pare. No ens incita a cap passivitat, sinó que ens vol alliberar de tota inquietud persistent i de tota preocupació. Així és l'abandó filial dels fills de Déu» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.830)